

**יש סיכוי,
סביר למלחמה
בין ישראל
ובריה"מ
באוויר, ביבשה
ואולי גם
בים**

ואם אאבד אותם, הרי לא יהיה לי גם עניין בישראל. במה היא תוכל לעזור לי אז?
חוץ מזה, ישראל נוקטת בקו נוקשה ביותר. היא מתנגדת לתוכנית השלום שלי, והכריזה על סיפוח חברון דחקא בימים שעלי להחליט על עניין הפאנסו-מיס. כשיש לה מצב-רווח כזה, מסוכן לתת לישראל נשק נוסף. היא תיגרר לעימות עם ברית-המועצות — ועימות כזה עלול ליצור בשבילנו סיכוכים קשים.

המנחה: העמדות ברורות. נעבור למצב המיבצעי. אדום מקים מערכת נגד-מטוסית של טילי ס"א-3 סביב קאהיר, אלכסנדריה ועוד. טייסו מגינים על מרכזים אלה ועל הטילים החדשים. ירוק מנסה לשקם את המערכת הנגד-מטוסית לאורך התעלה. בעזרת אדום. מה עושה כחול?

כחול: אני מגביר עד למכסימום את ההתקפות שלי לאורך התעלה, כדי להשמיד את המערכת הנגד-מטוסית, תוך כדי הקמתה. ייתכן שאני סוגע בטכ-נאים סובייטיים. אך אני נמנע מלטוס לעומק מצרים, כדי שלא להיפגש באוויר עם טייסים סובייטיים.
איני יכול להפסיק את ההפצצות, אחרת יעשו התותחים המצריים קציצות מהחילים שלי לאורך התעלה.

ירוק: כבר אמרתי, איני יכול להסכים להפסקת-אש. אני מוכרח להוכיח שאיני משלים עם המשך הכיבוש הישראלי בבסיסי. לכן איני יכול להסכים לשיטות הכוחות שלי לאורך התעלה. אני אקרא עכשיו לסובייטים ליטול לידיהם את ההגנה האחירית על איזור-התעלה עצמה. כלומר: שהטייסים שלהם יירטו את חיל-האוויר הישראלי מעל לתעלה.

המנחה: האם מוכן לבן להזהיר את אדום שהיענות לבקשה זו של ירוק עלולה להביא להתערבות צבאית אמריקאית?

לבן: לא. כבר אמרתי שאיני מסוגל לכך. אודיע שכל עוד יסתפקו הסוב-ייטים בטיסות-ההגנה מעל לשטח מצרים, ממערב לתעלה, לא אתערב.

המנחה: האם ייענה אדום לבקשה המצרית?

אדום: אני חושב שכן.
כאשר הכנסתי את טילי ס"א-3 למצרים, קיבלתי על עצמי אחריות להגנת מצרים. אם יוכח שלמרות זאת נשאר מצרים חסרת-ההגנה, תאבד יוקרתי (המשך בעמוד 30)

ירוק: אני מכיר את הדרישות האלה של ישראל, שהועברו אלי בדרכים שונות וגם באמצעות ההצהרות של שריישראל. איני יכול לקבל דרישות אלה. העם שלי לא יסבול העברת שטחים מצריים לישראל, ואיני מוכן להוסיף בפני העולם הערבי כבוגד שהסכים לסיפוח שטחים ערביים לידי הציונים.
אני מוכן להסדר-שלום בשני תנאים: שישראל תחזיר את כל השטחים שכב-שה ב-1967, ושתפתור את בעיית הפליטים ברוח החלטות האו"ם (עקרון הבחירה החופשית). על ביצוע שתי דרישות אלה אפשר לדבר. אני מוכן לפשרות ביחס לשלבי הנסיגה הישראלית, אחרי שיושג הסדר כולל, ולמיספר המכסימלי של פליטים שיש להחזיר על-פי בקשתם.

בראיונות שהענקתי לאחרונה (לאריק רולו ולדי וולט), וגם בנאומי לעם המצרי באחד במאי, הכרזתי על נכונותי לשלום בתנאים אלה, וגם הבאתי בחשבון כינון יחסים נורמליים עם ישראל. בפרשת גולדמן ניסיתי להמחיש עמדה חדשה זו.

ברור לי שממשלת-ישראל אינה רוצה בכך, ולכן אין סיכוי לשלום, אלא אם כן המעצמות הגדולות יכריחו אותה. אני לא מאמין שהאמריקאים מסוגלים לכך, מטעמים פנימיים.

לכן אין מנוס מהמשך המלחמה. איני יכול להסכים לחידוש הפסקת-האש, כי פירושה שישראל תספח בשקט את כל השטחים שכבשה, ושנחננו משלימים עם זה.

מכיון שאיני יכול לנהל את המלחמה לבדי, מול עדיפות-הכוח העצומה של ישראל, אין לי מנוס אלא לקרוא לעזרת הסובייטים. לא אני ולא העם שלי רוצים להפוך למושבה סובייטית, והסכנה ברורה לנו. אבל לא אהסס לקרוא לכל סיוע סובייטי שהמצב ידרוש.

אדום: מצבי מסובך למדי.
מוכן שאני שמח על ההודמנות הניתנת לי להתבסס במצרים, ובמיוחד-התיכון כולו, בעיקבות המלחמה שם. אולם איני מעוניין בסיכוכים מלחמתיים, ולא-כל-שכן בעימות עם האמריקאים.
זוהי הפעם הראשונה ששלחתי כוחות מוויינים לארץ שאינה שייכת לגוש הקומוניסטי, ושגם אין לה רציפות טריטוריאלית עם ברית-המועצות או בנות-בריתה. עשיתי זאת כדי להגן על ההשקעה המדינית, הכלכלית והצבאית העצור-מה שהשקעתי במצרים, שהיא בשבילי פתח לאפריקה, לעולם הערבי ול"עולם השלישי" כולו.

אם יצליחו הישראלים והאמריקאים להפיל את המישטר הנאצרי, תאבד הש-קעה עצומה זו. אני מוכן לסכן הרבה כדי למנוע זאת.

איני סבור כי הסיכון הוא גדול מדי, מפני שאמריקה שקועה בבוקן בהודו-סין, ועוברת משבר פנימי עמוק. היא לא תוכל להתערב בנקל במזרח-התיכון. לפיכך אנהג אומנם בזהירות, אבל בתקיפות. ההתערבות הצבאית שלי תימשך.

לבן: גם לי יש השקעות עצומות בארצות-ערב, בייחוד בשטח הנפט. בגלל ישראל, נמצאות השקעות אלו בסכנה גדולה.

ההתערבות הסובייטית במצרים מדאיגה אותי מאוד. אבל מה אני יכול לעשות? דעת-הקהל שלי לא תסבול בשום פנים התערבות אמריקאית נוספת באיזשהו מקום בעולם, אחרי מה שעשיתי בקמבודיה.

ישראל רוצה שאספק לה פנטומים ונשק נוסף, כדי להמשיך במלחמה. קשה לי להחליט על כך. מצד אחד, ישראל היא פרו-אמריקאית מובהקת, וגם זעתי-הקהל היהודית בארצות-הברית היא גורם חשוב. אבל מצד שני אני פוחד שתמיכה כזאת בישראל תביא לחורבן כל האינטרסים שלי במזרח-התיכון —

